

Marta ČERMÁKOVÁ

Paní Marta Čermáková se narodila 20. července 1930 u Bystré nad Jizerou, okres Semily. Ve čtyřech letech se s celou rodinou přestěhovala do Levínské Olešnice, kde otci pomáhala s hospodářstvím. Zde navštěvovala obecnou školu, ale v páté třídě ji přeřadili do měšťanské školy v Nové Pace. Vzhledem k situaci v pohraničí, v dětství a mládí zažívala mnohé střety s německými vojáky.

Během války se množily střety nejen s německými vojáky, ale taky mezi sousedy, ať už šlo o ty české nebo německé. Paní Čermáková nejednou unikla smrti jen o vlasek, když prchala před německými vojáky, kteří zabírali stále více a více území. Válku přežili poměrně dobře díky tatínkovu hospodářství.

Po skončení druhé světové války navštěvovala střední školu v Nové Pace. Vzhledem k tomu, že celá rodina byla katolická, rozhodla se studovat a posléze i učit náboženství. Vedla ji k tomu především víra v pravdu. Vyučovala v několika vesnicích v okolí Levínské Olešnice.

V padesátých letech vstoupila do společenství sester v Martínkovicích, odkud byla přeložena do Dvora Králové nad Labem. Poté, co byly zrušeny kláštery, byla ona sama párkrát předvolána na výslech ke krajskému národnímu výboru. Zde byla několikrát vybízena k tomu, aby podepsala dokumenty k odchodu ze společenství sester, ale ona ho nikdy nepodepsala. Po výsleších následoval zákaz náboženství. I přesto vyučovala dále, když docházela do rodin jejich známých. Vzhledem k tomu, že rodiny byly málo početné, policie na ni nemohla a ona mohla vykonávat svoji oblíbenou činnost i nadále. Kromě toho ještě zastávala funkci tzv. kostelničky v kostele sv. Jana Křtitele. Práce obnášela běžné starosti kolem kostela jako jeho otevírání, zavírání, uklízení, přípravu oltáře, svíček, přípravy na bohoslužby atd.

V pozdějších letech působila jako pečovatelka, na což nevzpomíná ráda. Starala se sice o širokou škálu žen z řad komunistů, Němců, Čechů, lidí různého stáří i věku, ale nikdy jim nemohla předat své myšlenky.

Po převratu v roce 1989 opět mohla učit na základních školách. Působila nejen ve Dvoře Králové, ale i v přilehlých vesnicích. V roce 1993 si však zlomila nohu a její aktivita byla ukončena. Stále však mohla působit jako sestra v kostele sv. Jana Křtitele a na faře, kde působí dodnes, a spoluobčané ji znají jako neúnavnou kolednici v rámci Tříkrálové sbírky.

v roce 1993 si zlomila nohu